

ματὰ ταῦτα ἐπὶ βάρους, τὰ ἐκ τοῦ χαρτοποιείου τοῦ κ. Βαρουζάκη δείγματα χαρτοῦ. Μετὰ τὰ ἔργα τῆς βιβλιοδεσίας ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοσκεπῶν τραπέζων ἢ λίαν πενιχρὰ συλλογὴ τῶν ἔργων τῶν μαθηταίων τοῦ Ἀρσακείου, καὶ ἑτέρα τινὰ ἐτέρων μαθητρίων ἢ ἐκθετρίων ἔργα, ὡς καὶ ἑτέρα πλεονεξικῆς ἔργα. Μετὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἐτοποθετήθησαν τὸ κάτοπτρον τοῦ κ. Μικροδότη ἐκ Σύρου ἐπὶ τῆς μιᾶς τραπέζης τοῦ κ. Μήλα, καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοστασίων ἢ συλλογὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἑτέρα τινὰ ξυλουργικὰ ἔργα, μεταξὺ δὲ τῶν ὑαλοστασίων τούτων καὶ παρὰ τὰ ἐκ Κερκύρας ἀκομίζα ἐπιπλα (τὰ ἐπιπλα ταῦτα ἀποτελούμενα ἐκ καθισμάτων καὶ ἀνακλιντῶν ἐτέθησαν μᾶλλον ὅπως χρησιμεύωσι πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐκθεσιν), ἢ ἑτέρα τράπεζα τοῦ κ. Μήλα, τὸ ἐκ Κερκύρας καλλυπτήριον καὶ ἡ τράπεζα τοῦ ἐκ Παιτρῶν Ι. Πέτροβιτς, καὶ κατωτέρω εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου διαμερίσματος τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κ. Σπηλιοπούλου μετὰ τῆς ἀξιολόγου αὐτοῦ συλλογῆς τῶν ἀργυρῶν σκευῶν. Ἀπέναντι δὲ αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν βιβλίων τῶν σημειωθέντων ἀνωτέρω συλλόγων, ἐπὶ ἰδίων ὑαλοσκεπῶν τραπέζων, ἔνθεν μὲν τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ κοσμήματα τῶν ἀδελφῶν Μαραγκοῦ καὶ τὰ ἑτέρα ἀργυρὰ κοσμήματα καὶ σκευὴ ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ τὰ ξυλογλυπτικὰ ἔργα τῶν κυρίων Ἀνδρονίκου καὶ Πλάτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ μάρμαρων ἀπεικονίσματα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν τὰ ἐκτεθειμένα παρὰ τοῦ καταστήματος Μίσηννα, καὶ ἑτέρα τινὰ ἐτέρων ἐκθετῶν ἔργα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκθεμάτων καὶ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοσκεπῆς τραπέζου, ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ κ. Τσαντίλλα. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ ἐτοποθετήθησαν ἐπίσης τὴν ἡλεκτρικὴν χρονόμετρον τοῦ κ. Νικολάδου καὶ τὰ ἡλεκτρικὰ μηχανήματα τοῦ κ. Η. Γράβινγερ.

Ἐν τῷ Β' τμήματι ἐτοποθετήθησαν ἔνθεν μὲν τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κλωστήριου τοῦ κ. Λυγινῶ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐκθεμάτων, ὡς ἦσαν κατατεταγμένα παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκθέτου, κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς κατασκευῆς τοῦ βάρβικου μέχρι τῆς κατασκευῆς τοῦ νήματος, μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τῶν κλωστήριων ἀδελφῶν Βολανάκη, Βαρουζάκη, καὶ τῶν ἐκ Λεβαδείας Δημοπούλου καὶ Ν. Καλογεροπούλου καὶ Ν. Εὐριππίου. Ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τοῦ ἐν Πάτραις κλωστήριου τῶν κκ. Τριάντη καὶ Κόγκου καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ ἀξιολόγος συλ-

λογὴ τῶν νημάτων τοῦ κλωστήριου τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα. Παρὰ δὲ τὰ ὑαλοστάσια ταῦτα τὰ δείγματα τοῦ βάρβικου ἀποτελούμενα ἅπαντα πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν συλλογὴν. Ἀπέναντι ἅπαντων τῶν ἐκθεμάτων τούτων ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ πλουσία συλλογὴ τῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων λίαν πενιχρῶς ἀντιπροσωπεύονται τὰ δύο ἐν Παιρταί ὑπάρχοντα ὑφαντήρια ἢ μᾶλλον τὸ ἑτερον αὐτῶν οὐδὲν ἄντιπροσωπεύεται, ἀλλὰ μόνον τὸ τῶν κκ. Σταμπούλου καὶ Τάτση διὰ δύο μόνον δερμάτων (τοπίων) βαμβακεροῦ ὑφάσματος (τὸ τοῦ κ. Σταμπούλου καὶ τοῖς πολλὰς ὑπεσχέθη καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως ἡμῶν, δὲν ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν του).

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τοῦτο ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔργα τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπὸρων κορασιῶν ἔνθεν μὲν, ἀπέναντι τῶν ὑαλοστασίων τῶν νημάτων καὶ τοῦ βάρβικου, τὰ βαμβακερὰ αὐτοῦ ὑφάσματα, ἐκείθεν δὲ ἐπὶ τοῦ διαδρόμου τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ τὰ τῆς βαπτικῆς δείγματα.

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τοῦτο, ἐν ἐτέρῳ μεγάλῳ ὑαλοστασίῳ, ἢ συλλογὴ τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων ἀπέναντι αὐτοῦ, ἐντὸς ἐτέρου ὑαλοστασίου, ἢ συλλογὴ τῶν κουκουλιῶν καὶ τῆς μετάξης, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσιν κατέχει θέσιν ἢ συλλογὴ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Φέλις. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ ἐκείνου τῶν νημάτων ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν ραβίων τῶν κυρίων Τσαντισπόλου, καὶ ἐπὶ ἐτέρων ἢ συλλογὴ τῶν πλεκτικῶν ἔργων τῶν κκ. Σβολοπούλου, Κωνσταντοπούλου καὶ Σπηλιοπούλου. Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τῆς μετάξης καὶ κουκουλιῶν ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν δερμάτων, κάτωθι δ' αὐτῶν τὰ διάφορα δερμάτινα ἔργα τῶν κκ. Δύπελ, Βούλφ καὶ Σπηνούλη, καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐρίππιον καὶ οἱ γαλινεὶ τοῦ αὐτοῦ κ. Δύπελ. Μετὰ τὰ ἐκθεματα ταῦτα ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου, ἐτοποθετήθησαν, ἔνθεν μὲν ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν ὑποδημάτων τοῦ κ. Ζωτοπούλου καὶ ἢ τοῦ κ. Ζίλια, καὶ παραπλευρῶς αὐτοῦ, ἢ συλλογὴ τῶν πέλων τοῦ κ. Αβουκαδίου καὶ ἐτέρων ἐκθετῶν πέλων, καὶ κατωτέρω συλλογὴ ράβδιων ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ ἢ ἀξιολόγος συλλογὴ τῶν λαμπάδων καὶ τοῦ κηροῦ. Ἀπέναντι τοῦ ὑαλοστασίου τούτου ἐτοποθετήθη ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν ἐκ Κερκαλληνίας πλεγματῶν ἐξ ἰνῶν ἀθανάτου. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἐτέθησαν τὰ ἀνδρείκελα μετὰ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν.

Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς περιγραφῆς τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ διαμερίσματι προστίθεμεν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ἀμφοτέρων τῶν διαμερισμάτων τούτων καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν σιδηρῶν σπλῶν ἀνηρτήθησαν οἱ τάπητες ἡμῶν λίαν καταλλήλως τοποθετηθέντες.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως ἐξ Ἀλγερίας ποσότητά τινὰ σπόρων Εὐκαλύπτων, ὅπως διὰ τῆς διανομῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς κτηματίας διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν τοῦ σπουδαίου καὶ μᾶλα προσδοφόρου τούτου δένδρου καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὸ ὅποιον αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι ἀπόπειραι παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν ἀπέδειξαν ὅτι δύναται νὰ εὐδοκησῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ σπουδαίως καὶ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Εὐκαλύπτος εἰσήχθη ἐξ Αὐστραλίας κατὰ τὸ 1867 ἐν Ἀλγερίᾳ, ἢ καλλιέργεια δὲ αὐτοῦ ἐλαβεν ἐν δικαστήματι ὀλίγων ἐτῶν μεγάλας διαστάσεις, καὶ σπουδαίαι ἐξ αὐτῆς προσδοκῶνται αἱ χρηματικαὶ ὠφέλειαι.

Κατὰ τοὺς γινόμενους ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπολογισμοὺς, ἀγρὸς ἐνὸς μυριαμέτρου (hectare) ἤτοι 40 στρεμμάτων, δύναται νὰ περιλάβῃ μέχρι χιλίων Εὐκαλύπτων. Τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀγροῦ τούτου, κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας τοῦ Εὐκαλύπτου, ὑπολογίζεται ὡς ἐξῆς:

τὸ ὅ ἐτος	φράγκα	
» 10 »	»	5,254
» 15 »	»	11,758
» 20 »	»	25,366
» 26 »	»	53,294

Τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατὰ τὸ 26 ἔτος εἶναι ἐπτάκις ἀνώτερον τοῦ εἰσοδήματος ἀγροῦ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως σπειρομένου σίτου, καθὼς τὸ ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἐνὸς μυριαμέτρου σπειρομένου σίτου ὑπολογίζεται ἐν Ἀλγερίᾳ εἰς φρ. 300, ἤτοι φράγκα 7,800 διὰ τὰ 26 ἔτη.

Ἐν Αὐστραλίᾳ μεταχειρίζονται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν διὰ τηλεγραφικοῦ στύλου τὰ ἐκ τῶν Εὐκαλύπτων ξύλα διατηροῦνται δὲ οὗτοι ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἔτη.

Τοῦ Εὐκαλύπτου ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ διάφορα τὰ εἶδη, τινὰ τούτων εὐδοκίμοισιν εἰς παράλια μόνον μέρη, ἄλλα δὲ μόνον εἰς μεσογείους τόπους. Ἐξ ὧν τῶν εἰδῶν τοῦ Εὐκαλύπτου δύο εἶσι τὰ μᾶλλον εὐδοκίμοῦντα, ὁ Εὐ-

calyptus Globulus (Blue gum) καὶ δὲ Eucalyptus Resinifera (Red gum).

Ὁ Eucalyptus Globulus πρέπει νὰ φυτεύηται ἐπὶ πλούσιων γαιῶν καὶ διατηρουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν ὑγρασίαν. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ γίνεται ταχέως, ῥθάνει δὲ μέχρι 400 ποδῶν ὕψους, τὸ δὲ ξύλον αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρότατον καὶ καταλλήλως ἐκ τὴν ναυπηγίαν καὶ ἄλλας ἀνάγκας, ὡς π. χ. διὰ σιδηροδρόμους, ἀμαξίας καὶ τροχοὺς αὐτῶν.

Ὁ Eucalyptus Resinifera εὐδοκίμει καὶ εἰς γαίαν λεπτήν καὶ ἀντέχει κατὰ τὴν ξηρασίαν καὶ τοῦ ψύχους. Τὸ ἐκ τοῦ εἶδους δὲ τούτου ξύλον θεωρεῖται ὡς τὸ ἰσχυρότερον καὶ διαρκέστερον ὅλων τῶν ἄλλων. Δὲν σκευροῦται, οὔτε σχίζεται καθέτως, οὔτε φθείρεται ἐκ τῆς ὑγρασίας.

Ἐν Ἀλγερίᾳ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος διαδίδεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐνῶ τὸ νυντὶον ἡ καλλιέργεια τοῦ Globulus περιορίζεται.

Κατὰ τὸν κ. Trottier εἰδικῶς ἀσχολούμενον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ Εὐκαλύπτου ἐν Hussein-Dey τῆς Ἀλγερίας, ἡ σπορὰ καὶ τὸ φύτευμα τῶν Εὐκαλύπτων πρέπει νὰ γίνεται ὡς ἑξῆς:

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσχέ.)

A. M.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ Στατιστικὸν γραφεῖον τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἐν Αὐστρίᾳ, ἐδημοσίευσεν λίαν ἐνδιαφέροντας ἀριθμοὺς περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ταχυδρομείων ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ 1876. Κατὰ τὰς πληροφωρίας τούτας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντικειμένων (ἐπιστολαί, ἐφημερίδες, δειγμάτων βιβλίων, κλπ.) τῶν μεταβιβασθέντων τῷ 1876 διὰ τῶν ταχυδρομείων εἰς τὰ διάφορα Κράτη εἶναι 4,821,220,644, ἤτοι 5 σχεδὸν διλλιοῦνια. Ἡ Ἀγγλία εἶναι τὸ Κράτος ἐνθα ἐνέτει: 1876 μεταβιβάσθησαν τὰ περισσότερα, 4,415,478,588. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡ Γερμανία, 1,200,545,915· κατόπιν ἡ Γαλλία, 950,000,000· ἡ Αὐστρία, 424,315,488· ἡ Ἰταλία, 300,000,000 τὸ Βέλγιον, 173,097,916· ἡ Ρωσία, 143,097,716· ἡ Ἑλβετία, 135,055,341· ἡ Ἰσπανία 114,581,681· ἡ Ὀλλανδία, 97,927,632· ἡ Σουηδία, 51,383,676· ἡ Δανία, 46,046,303· ἡ Νορβηγία, 20,622,575· ἡ Πορτογαλλία 19,950,479· ἡ Ρουμανία 5,301,885· ἡ Ἑλλάς, 5,062,569· ἡ Τουρκία, 3,761,000 καὶ τέλος τὸ Λουξεμβούργον, 3,196,159.

Ἐπὶ τῇ βῆσει δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου Κράτους, ἀναλογουσι κατ' ἄτομον ταχυδρομικαὶ ἀποστολαί

Ἀγγλίας 33,4

Ἑλβετίαν	24,1
Γερμανίαν	16,6
Ὀλλανδίαν	15,6
Βέλγιον	13,1
Δανίαν	11,8
Λουξεμβούργον	8,5
Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρίαν	8,1
Σουηδίαν	6,7
Νορβηγίαν	6,2
Ἰσπανίαν	4,3
Πορτογαλίαν	3,0
Ἑλλάδα	2,0
Ρωσίαν	1,5
Ρουμανίαν	0,5

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν τῶν μεταλλείων, διὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 494,391 ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐργάσθησαν εἰς τὰ μεταλλεῖα τῶν γαιανθράκων, τοῦ σιδήρου, τῆς πυρρομονίμου ἀργίλου καὶ τοῦ σχιστολίθου. Ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων 395,025 ἐργάσθησαν ἐντὸς φρεατῶν, καὶ 99,366 ἐξ ὧν 5,378 γυναῖκες καὶ κοράσια ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργασθέντων ἀτόμων κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἦτο κατὰ 4 1/2 ἀνώτερος τῶν τοῦ 1877. Ἡ δὲ παραχθεῖσα ποσότης ὑπολογίζεται εἰς 134,479,068 τόνους γαιανθράκων, 12,014,356 μεταλλεύματος σιδήρου, 1,843,541 πυρρομονίμου ἀργίλου, 838,395 σχιστολίθου.

Κατὰ τὸ 1877 ἐγένοντο 861 δυστυχήματα ἐξ ὧν ἀπεβίωσαν 1,208 ἄτομα, ἐγένετο δὲ 1 δυστύχημα ἐπὶ 572 ἐργατῶν, καὶ ἀπεβίωσαν 1 ἐπὶ 409 ἐργατῶν, ἢ 1 ἐπὶ 123,217 ἐξαχθέντων τόνων.

Διὰ τῆς νέας νομισματικῆς συμβάσεως τῆς συναφθείσης τελευταίας ἐν Παρισίοις μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Λατινικὴν λεγομένην ἑνωσιν καὶ ἣτις πρόκειται νὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1880, προσδιορίσθη ὡς ἑξῆς τὸ πᾶν τῶν ἀργυρῶν κερμάτων, ἅτινα ἕκαστον τῶν Κρατῶν τῆς ἑνώσεως δύναται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν

Ἡ Γαλλία	240,000,000 φράγ.
Ἡ Ἰταλία	170,000,000 "
Τὸ Βέλγιον	33,000,000 "
Ἡ Ἑλβετία	18,000,000 "
Ἡ Ἑλλάς	10,500,000 "

Ἡ Ἑλλάς ἐπομένως ἐκτυπώσασα κέρματα ἀξίας 9 ἐκατομμυρίων φράγκων, δύναται νὰ ἐκτυπώσῃ καὶ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880 ἐν καὶ ἡμῶν ἐπὶ ἐκατομμύριον νέων δραχμῶν ἀργυρῶν κερμάτων.

Καὶ ὅλον τὸν κόσμον, πλὴν τῆς Κί-

νας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ὑπελογίσθησαν ὅτι ὑπάρχουσι 58,000,000 ἵππων, ἐξ ὧν ἐν Ρωσίᾳ 21,570,000, ἐν Γερμανίᾳ 3,352,000, ἐν Γαλλίᾳ 3,000,000, ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 2,255,000, ἐν Οὐγγαρίᾳ, 2,179,000 καὶ ἐν Αὐστρίᾳ 1,367,000.

Θερμόμετρον. — Ἡ «Πολυτεχνικὴ Ἐρ.» τοῦ Λονδίνου, ἐξιστοροῦσα τὴν γένεσιν καὶ πρώτην χρῆσιν τοῦ θερμόμετρου, ἐπιβεβαιῶν τὴν ῥήτραν τοῦ ραββίνου Βέν Ἀκίβα, καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱατρικῇ συνήθης μέθοδος τοῦ ἐξετάζειν τοὺς ἀσθενεῖς διὰ τοῦ θερμόμετρου ἦτο γνωστὴ πρὸ 300 ἔτη. Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα πρῶτος εὑρετὴς τοῦ θερμόμετρου ὑπῆρξεν ὁ Γαλιλαῖος· τὸ κατὰ τὸ 1596 πρῶτον κατασκευασθὲν θερμόμετρον ἦτο ἀερο-θερμόμετρον· συνίστατο δὲ ἐκ μιᾶς σφαιρῆς μετὰ σωλῆνος ὑγροῦ. Πρώτη χρῆσις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς ἐρευναν τῶν ἀσθενῶν, οἵτινες ἐλάμβανον τὴν σφαῖραν ἐν τῷ στόματι. Οὐχὶ διάφορον τοῦτου ἦτο καὶ τὸ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Σαγρέ ἐπινοηθὲν θερμόμετρον. Θερμόμετρα ἐξ ὕλου, μετὰ τινος ἐντοσθεν τακέντος ὑγροῦ, κατασκεύασε τῷ 1647 ὁ ὀλλανδοὺς Μωριάνης, ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν τοῦ ἱατροῦ Ρινιέρου. Ἐνταῦθα τῶν παλαιῶν τούτων θερμόμετρων παρέδωκε τῷ 1829 ὁ Ἀντινόρης πρὸς ἑτέρα, δι' ὧν ἐσαφηνίσεν τὰς τέως γενομένας παρατηρήσεις. Ἡ φλωρεντινὴ Ἀκαδημία εὔρε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι ἡ χιών τήκεται πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ θερμοκρασίᾳ· τοιοῦτο δὲ πρῶτον ὠρίσθη ἡ θέσις τοῦ μηδενικοῦ. Τῷ 1701 προσέτεινον ὁ Νεύτων νὰ ληθῇ ὡς κανονικὴ θερμοκρασία ἡ τῆξις τοῦ παγετοῦ καὶ ἡ ζέσις τοῦ ὕδατος. Τῷ 1711 (πρὸ τοῦ Ρεωμὺρ καὶ τοῦ Κελσίου) κατασκευάσεν ἐν Δανσίῃ ὁ Φάρενχαιτ τὸ πρῶτον θερμόμετρον μετὰ διαιρέσεως μενοειδοῦς.

Ναυτικαὶ δυνάμεις. — Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἡ Γαλλία κατὰ τὸ 1877 εἶχεν 120 σκάφη, ἐν οἷς 13 θωρηκτὰ, εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ 82 σκάφη ἐν οἷς 29 θωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Ἀγγλία εἶχε 202, ἐν οἷς 21 θωρηκτὰ εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, καὶ 151, ἐν οἷς 26 θωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐν συνόλῳ 88 σκάφη, ἐν οἷς 16 θωρηκτὰ. Ἡ Ρωσία εἶχε 260, ὧν τὰ πλεῖστα μικρὰ καὶ παλαιὰ, ἐν οἷς 29 θωρηκτὰ. Ἡ Αὐστρία εἶχεν 61 σκάφη, ἐν οἷς 13 θωρηκτὰ. Ἡ Ἰταλία 66, ἐν οἷς 45 θωρηκτὰ. Ἡ Τουρκία 103, ἐν οἷς 22 θωρηκτὰ. Ἡ Ἰσπανία 137,